

I M P E R I V M T U R C I C V M.

Parent hi omnes Praefecto stabuli supremo, vel ejus locum tenenti. Praefectus *Himbrabur bassi*, hoc est, Stabularius major, & locum tenens, Himbrahorkheaia dicitur.

Classes maritimes.

Turcarum Imperatori duae sunt classes, apparatusque maritimi: una Bosphorana, altera Africana, quibus unicum caput ab Imperatore constituitur. Africana ut plurimum variis in locis dispersa manet; ad supremi Ducis nutum obtemperare, ac convenire cogitur. Bosphorana itidem est divisa, sed id intra spacium, ut brevi admodum tempore in unum cogi possit. Praefectus Generalis. *Capitan Bassa*, locum tenens *Vice Capitan Bassa* vocatur. Triremium numerus in trecentas definitus, non tamen plus, quam octuoginta vel centum circiter educi consuevere. Hominum plus quatuor millia, captivis, damnatisve, ac militibus exceptis, in ejusdem classis gratiam aluntur. Semele ea extrahitur in anno mense Martio, reduciturque in hyberna Decembri. Magis terrestribus quam maritimis bellis gaudent Turcae. Ideoque classes ad pompam magis & ad coercendas ditionis propriae maritimas regiones & insulas, earumque defensionem, quam acquirendae gloriae propagandique Imperii causa, apparantur. Auxilia ex subditis, maxime vero e Christianis conscribuntur, ac praecipue ex Hungaria, Dalmatia, Illyrico, Maesia, Epiro, Thracia, Macedonia, & aliquando ex ipsa Graecia, atque ex omni fere Asia. Bella impigre obeunt, nec eorum tadio unquam afficiuntur. Plus equitatu, quam peditatu valent. Nec aliud in peditu robur, quam virtus Ianizororum, quos nullis adhuc praeliis, quamvis adversa multa sint experti, fusos memorant. Pedites arcu, sagittis vel sclopeto & framea, praerantur. Equites arcu & sagittis & sclopeto. Ad bellum raro Imperator proficiscitur. In tam vasto enim Imperio non conducit omittere caput rerum, & urbem Imperii sedem, aditu facilem, annonae fecundam, ubi transitus ultro citroque ab Asia in Europam modica vi facile prohiberi possunt: sed Vezerius primus his partibus cum plena potestate defungitur.

Turcarum indoles.

Gens ipsa non astuta, nec callida, nisi quantum ex perfugis didicerint. Habitus corporum truces, ac pro regionibus, in quibus nati sunt, fortes aut imbecilli: candidi aut nigricantes: ut plurimum tamen sunt fortes, magno satis corpore, & ad impetum valido, laborum, inediae, sitis, aestus, frigorisque juxta patientes: unde plerisque viridis & cruda senectus. Caput radunt, relicta in capitis summitate crinium particula. Barbam alunt promissam & latam. Rara domi utensilia. In cubiculis tapete ac stragulo contenti, absque mensa & scamnis. Quibus non est uxor, super centones velut in bellis cubant, quibus autem est, super strata humi stragula, nostrum in morem, jacent. Corporis sordes instar piaculi detestantur, ideoque quicquid hujusmodi est, defodiunt, aut a conspectu amoveant. In victu gens parca, unico ferculo,

eoque simplici, plerumque saturantur. Hospitalis sunt. Vbiue feni sumere cuique licet e plenis campis, quantum velit. Minus vino, quam suae abstinent, quamvis utrumque lex vetet. Vestes ipsis nitidae & preciosae. Caput nunquam aperiunt, sed manu pectori apposita capitis inclinatione salutant. Sinistra euntibus honori datur.

Religionis locum apud Turcas obtinet superstitio. Haec a Mahumete confecta est circa annum Domini 622, imperante Heraclio. Quaedam ridiculae hujus religionis, nec colore ullo veri tinctae lubet recensere ex Lipsio: Primum est, Deum unum solidumque, (*ὁ λόγος* Græci expriment) eundemque incorporeum esse: Christum non Deum, sed magnum vatem & prophetam; se tamen majorem, & proxime a Deo missum. Praemia qui ipsum audient, Paradisum, qui post aliquot annorum millia referabitur: ibi quatuor flumina, lacte, vino, melle, aqua fluere: ibi palatia & aedificia gemmata atque aurea esse: carnes avium suavissimarum, fructus omne genus, quos sparsi jacentesque sub umbra arborum edent. Solem & Lunam facit in equis vehi: illum autem in aquam calidam vesperi mergi, & bene lotum ascendere atque oriri. Stellas in aere e catenis aureis pendere: terram in bovini cornu cuspidem stabilitam, & agitante se bove ac succutiente fieri terrae motum. Hominem autem ex hirudine aut sanguisuga nasci. Idem Turcae ad Aegyptiorum morem, feles, canes, pisces, aves, si non adorant, colunt tamen & pascunt: & his se velut largitionibus demereri divinum Numen censent. Itaque videre Bizantii stasis horis est, cibos apponi dictis animalibus: nec viles quosdam, aut menfarum analecta, sed orizam coctam, carnes assas recens, & hoc sine ex opopolio emptas, quas & perticis longis imponere solent, & sic fugacibus aut vitabundis eorum dare. Quid, quod aves etiam captas redimunt, & aeri ac libertati deinde, per pietatem restitunt? Iam in re inanima, id est charta, quas nugas edunt? Nefas eam abjici, aut calcari: sicubi vel fragmen vident, tollunt religiose, & parieti adfigunt, aut imponunt. Refert Augerius Busbequius, in legatione sua ad Solimannum, cum ductores tutoresque viae Genitzaros haberet, graviter aliquando apud sequestros, quod famulatio ejus charta ad obscenos usus esset. Causa autem quam justa? quia *Coranus* in ea scriptus. Pudet, piget, miseret, inquit Lipsius, humani generis, cujus magna aut maxima pars his non vanitatibus, sed stuporibus est oppressa. Nam Asia fere tota, plurimum Africa, multum Europae, jura sceptri, & sacra Turcici accepit. Quin & multi extra Turcarum jura, ut magnus Tatarorum Chamus, ut Persa, ut alii in India, & extremo Oriente, deliria haec delirant. Plura qui de rebus Turcarum scire vellent, legat Ioan. Baptist. Montalbanum, Honorium, Leunclavium, aliosque.

Turcarum religio.